

Wybrane formy prowadzenia działalności gospodarczej

Osoba zamierzająca prowadzić działalność gospodarczą musi odpowiedzieć sobie na pytanie jaka forma prawno-organizacyjna będzie najwłaściwsza dla planowanego przedsięwzięcia. Aby łatwiej było podjąć właściwą decyzję można zadać sobie kilka pomocniczych pytań:

- Czy działalność będzie prowadzona samodzielnie, czy razem ze współnikiem?
- Jakie są możliwości finansowania firmy?
- Która z form prawnych będzie najbardziej korzystna z uwagi na rozliczenia podatkowe?
- Jaka jest odpowiedzialność właściciela / właścicieli bądź współników w zależności od wybranej formy działalności?
- W jaki sposób (w przypadku wspólnego przedsięwzięcia) zostaną rozdzielone kompetencje/uprawnienia, ryzyko i zyski?¹

W Polsce działalność gospodarczą można prowadzić w formach zbliżonych do występujących w innych krajach europejskich. Wśród dostępnych form działalności można wyróżnić:

- spółki handlowe, dzielące się na:
 - spółki kapitałowe (spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz akcyjna);
 - spółki osobowe (spółka jawna, partnerska, komandytowa, komandytowo-akcyjna)²;
- oddział przedsiębiorcy zagranicznego³;
- przedstawicielstwo przedsiębiorcy zagranicznego⁴;
- indywidualną działalność gospodarczą (w tym w ramach spółki cywilnej)⁵.

¹ https://www.wsiz.rzeszow.pl/kadra/kcyran/Dokumenty_Local_WSiZ/FORMALNO-PRAWNE%20ASPEKTY%20ZAK%C5%81ADANIA.pdf, dostępna 30.07.2014 r.

² Kodeks spółek handlowych – ustawa z dnia 15 września 2000 r. (Dz. U. z dnia 8 listopada 2000 r. z późn. zm.).

³ Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, art 93 (Dz.U. 2004 Nr 173 poz. 1807 z późn. zm).

⁴ Ibid, art. 95.

⁵ Ibid., art.4.

Poza tym spółdzielnie, stowarzyszenia, fundacje oraz formy transgraniczne, takie jak spółka europejska, czy europejskie zgrupowanie interesów gospodarczych⁶

Wybór formy prowadzonej działalności warto zawsze skonsultować ze specjalistą ds. podatków oraz prawnikiem. Często błędnie powielanym stereotypem jest to, że koszty profesjonalnej pomocy prawnej są wysokie. Porada profesjonalisty jednak nierzadko jest mniej kosztowna niż naprawianie skutków chybionych decyzji podejmowanych w oparciu o konsultacje ze znajomymi czy społecznością internetową.⁷

Jednoosobowa działalność gospodarcza

Najprostszą formą prowadzenia własnej firmy jest działalność gospodarcza osoby fizycznej - nie trzeba wówczas tworzyć żadnej zorganizowanej struktury. Forma ta jest szczególnie praktyczna, gdy zamierzamy prowadzić działalność samodzielnie (choć niekoniecznie osobiście, np. w usługach, drobnej wytwórczości czy handlu). Procedura uruchomienia jednoosobowej firmy nie jest skomplikowana i nie wymaga dużych nakładów finansowych. Jest to na pewno forma godna polecenia dla początkujących przedsiębiorców.

Działalność gospodarcza w postaci przedsiębiorstwa jednoosobowego to firma jednego właściciela, będącego osobą fizyczną – niezależnie od liczby pracowników, których w niej zatrudnia. Podstawę prawną tworzenia i funkcjonowania przedsiębiorstw jednoosobowych w Polsce stanowi Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1807) oraz przepisy Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 16 poz. 93 z późn. zm.).

Jednoosobowa działalność gospodarcza to taki typ prowadzenia firmy, który w największym stopniu umożliwia samodzielne działanie i zarządzanie. Jest on dobry dla osób, które nie lubią się podporządkowywać innym, są skuteczne i sprawcze w działaniu i mają własne pomysły i zasoby finansowe potrzebne do prowadzenia firmy.

⁶ http://www.paiz.gov.pl/prawo/formy_prowadzenia_dzialalnosci_gospodarczej, dostępna 30.07.2014 r.

⁷ <http://radca-prawny-lodz.pl/faq> dostępna 30.07.2014r.

Dodatkowymi plusami tej aktywności są:

- łatwość wprowadzania zmian związanych np. z profilem działalności;
- niewysokie koszty rejestracji i prowadzenia firmy;
- prostota rozliczeń księgowo-finansowych (prowadzenie podatkowej księgi przychodów i rozchodów, korzystanie z zryczałtowanych form opodatkowania lub "odliczanie od podatku" wielu wydatków związanych z prowadzeniem działalności);
- łatwość dokonywania zmian w kapitale firmy⁸.

Oprócz wielu niewątpliwych zalet indywidualnej działalności gospodarczej trzeba być także przygotowanym na zmaganie się z trudnościami. Niekiedy to, co bywa plusem w pewnych okolicznościach może okazać się minusem. Liczyć się należy z pełną odpowiedzialnością, jaką będzie trzeba ponieść. W przypadku strat czy też bankructwa długi firmy trzeba spłacać z własnej kieszeni.

Przedsiębiorstwa jednoosobowe tworzą z reguły najliczniejszą grupę firm, działających głównie w takich dziedzinach, jak handel, usługi, rolnictwo czy drobna produkcja i stanowią zarówno trwały element struktury gospodarki, jak też (często) jedynie pierwszą formę działalności gospodarczej, podlegającą w późniejszym okresie przekształceniom.

Jeżeli jednak działalność ma obejmować szerszy zakres działań, do których potrzebna będzie ścisła współpraca z innymi osobami, trzeba zastanowić się nad wyborem zorganizowanej formy działalności.

W tym celu można utworzyć np. spółkę posiadającą osobowość prawną, tj. spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością czy akcyjną lub też spółkę pozbawioną osobowości prawnej tj. spółkę cywilną, jawną, komandytową, komandytowo-akcyjną czy partnerską.

⁸ <http://www.przedsiębiorczosc.uw.edu.pl/przedsiębiorczosc>, dostępna 30.07.2014 r.

Spółka cywilna⁹

Spółka cywilna to rodzaj umowy, którą regulują przepisy Kodeksu cywilnego (art. 860-875) . W tego rodzaju spółce wspólnicy zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego poprzez oznaczony w umowie sposób działania.

Do jej utworzenia potrzebne są co najmniej dwie osoby. Spółka cywilna nie posiada osobowości prawnej i nie podlega wpisowi do rejestru handlowego.

Każdy wspólnik zamierzający prowadzić działalność gospodarczą musi oddzielnie uzyskać stosowny wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Po dokonaniu wpisu przedsiębiorcy powinni w formie pisemnej zawrzeć umowę spółki. Nie musi być ona spisywana w obecności notariusza¹⁰. Pisemność umowy nie stanowi jednak warunku koniecznego, a służy jedynie do celów dowodowych, w przypadku, gdy między stronami wyniknie spór.

Umowa zawarta może być na czas określony dla wykonania określonego przedsięwzięcia, jak i na czas nieograniczony.

Każdy wspólnik ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki, chociaż wspólnicy mogą w umowie wykazać katalog spraw wymagających działania łącznego dwóch, lub więcej wspólników. Mogą również powierzyć prowadzenie spraw spółki osobie spoza grona wspólników.

Zasadniczo wspólnicy w spółce cywilnej podejmują swoje decyzje w sposób kolegialny, czyli w drodze uchwał.

Brak ustawowej regulacji trybu podejmowania uchwał może jednak powodować w praktyce konflikty, zwłaszcza w spółkach cywilnych zrzeszających większą liczbę wspólników. Wskazane jest więc uregulowanie w umowie spółki tego zagadnienia. W umowie można więc określić czy uchwały podejmowane są jednogłośnie czy też wystarczy określona większość głosów, czy konieczna jest obecność wszystkich wspólników czy nie, oraz czy każdemu wspólnikowi przysługuje jeden głos, czy też głosy liczone są procentowo w oparciu o wartość wniesionych wkładów.

Wspólnicy odpowiadają za zobowiązania spółki solidarnie zarówno majątkiem wspólnym jak i ich majątkiem indywidualnym.

⁹ Ustawa Kodeks cywilny z dnia 23 kwietnia 1964r. (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r. poz. 121).

¹⁰ <http://www.mikrofirmy.pl/zaloz-firme/poradnik/formy-dzialalnosci-firmy.html>, dostępna 30.07.2014r.

Majątek spółki stanowią wkłady w formie pieniężnej lub rzeczowej (np. samochód). Dopóki spółka istnieje, jej majątek nie może być dzielony między wspólników. Może to mieć miejsce jedynie wówczas, gdy jeden ze wspólników występuje ze spółki lub w momencie rozwiązania jej przez sąd na żądanie jednego ze wspólników. W takiej sytuacji w pierwszej kolejności należy spłacić długi spółki, a dopiero później zwrócić wkłady wspólnikom w takim stopniu, w jakim uczestniczyli w jej zyskach i stratach. O ile wspólnika można wyłączyć z uczestnictwa w stratach, o tyle nie można pozbawiać go udziału w zyskach. Podział zysków w spółce powinien nastąpić w momencie rozwiązania spółki, chyba że spółka została zawarta na czas nieokreślony - wówczas podział i wypłata zysków może mieć miejsce, ale nie musi, z końcem roku obrachunkowego, co również powinno być zawarte w umowie spółki. Umowa powinna regulować zasady podziału strat.

Wspólnicy spółki cywilnej są opodatkowani według Ustawy z dnia 26 lipca o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993r. Nr90, poz.416 z późniejszymi zmianami) lub rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1993r. w sprawie zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów od osób fizycznych (Dz. U. Nr 132, poz.635 z późniejszymi zmianami). Wspólnik, każdy z osobną, opodatkowuje się w stosunku do jego udziałów w spółce zgodnie z jej umową. Jeżeli w umowie brak zapisu co do wielkości udziałów przyjmuje się, że udziały wspólników w dochodach są równe. Wypowiedzenie umowy spółki cywilnej z ważnych powodów może nastąpić bez zachowania jakichkolwiek terminów, dlatego wspólnicy w umowie powinni określić, jakie powody uznają za ważne. Jeżeli w spółce pozostanie jeden wspólnik - ulega ona automatycznemu rozwiązaniu.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością¹¹

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest najczęściej występującą formą spółki kapitałowej¹². Daje ona możliwość działania na dużą skalę, dzięki temu, że cel jej aktywności nie musi być tylko i wyłącznie gospodarczy – dopuszczalne jest działanie w każdym celu prawnie dopuszczalnym. Tworzona jest przez wspólników, którzy za zobowiązania przedsiębiorstwa odpowiadają w ograniczonym zakresie,

¹¹ Kodeks spółek handlowych, op.cit., art.151-300.

¹² http://prawo.gazetaprawna.pl/porady/498410,jak_zalozyc_spolke_z_ograniczona_odpowiedzialnoscia.html, dostępna 30.07.2014r.

a odpowiada za nie sama spółka swoim majątkiem utworzonym z wkładów wspólników. Jednakże, za zobowiązania spółki mogą odpowiadać członkowie jej zarządu subsydiarnie, tj. w przypadku bezskuteczności egzekucji z majątku spółki jeśli nie zgłosili w porę wniosku o upadłość spółki. Jeżeli ustawa lub umowa spółki nie stanowi inaczej, wspólnicy mają równe prawa i obowiązki. Jeśli natomiast umowa spółki przewiduje udziały o szczególnych uprawnieniach, powinny być one określone w umowie i nazywane są mianem udziałów uprzywilejowanych. Uprzywilejowanie może dotyczyć w szczególności prawa głosu, prawa do dywidendy bądź sposobu uczestniczenia w podziale majątku w przypadku likwidacji spółki. Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością reprezentuje zarząd, ewentualnie pełnomocnik powołany jednomyślną uchwałą wspólników bądź jedyny wspólnik w spółce jednoosobowej. Umowa spółki z o. o. musi być sporządzona w formie aktu notarialnego. Z chwilą jego podpisania powstaje spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, a po wpisie do KRS uzyskuje osobowość prawną. Wspólnicy muszą wnieść wkłady na pokrycie całego kapitału zakładowego przed rejestracją spółki – w pieniądzu lub w aporcie, a minimalny wkład wynosi 5000zł. Zgodnie z prawem, sąd rejestrowy może orzec o rozwiązaniu wpisanej do rejestru spółki kapitałowej w przypadku, gdy nie zawarto umowy spółki, określony w umowie albo statucie przedmiot działalności spółki jest sprzeczny z prawem, umowa albo statut spółki nie zawiera postanowień dotyczących firmy, przedmiotu działalności spółki, kapitału zakładowego lub wkładów i/lub gdy wszystkie osoby zawierające umowę spółki albo podpisujące statut nie miały zdolności do czynności prawnych w chwili ich dokonywania. Dla przedsiębiorców planujących przedsięwzięcia gospodarcze w większym rozmiarze lub ryzykowne, wybór spółki z o.o. zazwyczaj jest dużo korzystniejszy od spółki osobowej. Dzięki konstrukcji spółki z o.o., można nie mieć większych obaw, że odpowie się za długi firmy osobistym majątkiem, wspólnicy ryzykują tylko, że ich udział może stać się bezwartościowy. Niedogodność mogą stanowić wymogi formalne stawiane przedsiębiorcom chcącym założyć spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Wniosek o zarejestrowanie spółki należy złożyć na urzędowym formularzu KRS-W3, do którego należy dołączyć jeszcze szereg załączników. Jednakże, od 1 stycznia 2012 roku te papierowe formalności można zastąpić poprzez wypełnienie elektronicznego wniosku.

Podstawową jednak wadą spółki kapitałowej jako formy prowadzenia działalności gospodarczej jest jej sytuacja prawno-podatkowa. Spółka ta jest podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych. Zyski z inwestycji realizowanych przez spółkę podlegają opodatkowaniu podwójnie. Raz ma to miejsce w spółce, która w momencie wyjścia z danej inwestycji jest zobowiązana do zapłaty 19% podatku dochodowego od osób prawnych. Zyski te opodatkowane są po raz drugi u inwestora będącego udziałowcem spółki.¹³

Z tej perspektywy stosowane są również „konstrukcje mieszane”. Tworzona jest spółka osobowa (najczęściej spółka komandytowa), w której wspólnikiem odpowiadającym za zobowiązania spółki jest tworzona specjalnie w tym celu spółka z o.o., natomiast osoby fizyczne – członkowie rodziny obierają status wspólników, których odpowiedzialność za długi spółki jest wyłączona. Spółka z o.o. jest tutaj tylko dodatkiem, natomiast zarówno proces zarządzania, jak i przepływ zysków odbywa się przez członków rodziny.¹⁴

Spółka jawna¹⁵

Spółka jawna to spółka osobowa prowadząca działalność pod własną firmą i niebędąca jednocześnie inną spółką handlową. Firma spółki jawnej powinna zawierać nazwiska lub firmy (nazwy) wszystkich wspólników albo nazwisko albo firmę (nazwę) jednego albo kilku wspólników oraz dodatkowe oznaczenie „spółka jawna”. Spółka jawna posiada własny majątek, a odpowiedzialność za zobowiązania ponoszą wszyscy wspólnicy. Spółka osobowa (w tym spółka jawna) nie ma osobowości prawnej. Może jednakże we własnym imieniu nabywać prawa, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywana. Powstanie spółki jawnej może odbyć się na trzy sposoby – poprzez zawarcie umowy między wspólnikami, fakultatywne przekształcenie spółki cywilnej w jawną albo poprzez przekształcenie spółki handlowej w jawną. W myśl obowiązującej ustawy o spółkach handlowych, jeżeli spółka osobowa nie jest zobowiązana do prowadzenia ksiąg rachunkowych na

¹³ Raport „Bariery w rozwoju rynku aniołów biznesu w Polsce”, Ministerstwo Gospodarki, http://www.mg.gov.pl/files/upload/8669/Bariery_w_rozwoju_ryнку_aniolów_biznesu_w_Polsce_WEB.pdf, dostępna 30.07.2014 r.

¹⁴ Katarzyna Stabińska, Wybór formy prawnej ma znaczenie, czyli firmy rodzinne, <http://www.szgp.pl/2013/08/wybor-formy-prawnej-ma-znaczenie-czyli-firmy-rodzinne-czesc-pierwsza/> - dostępna 30.07.2014 r.

¹⁵ Kodeks spółek handlowych, op.cit., art 22-85.

podstawie ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, przepisy kodeksu, które przewidują konieczność sporządzania sprawozdania finansowego, wykonuje się w oparciu o podsumowanie zapisów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów oraz innych ewidencji prowadzonych przez spółkę dla celów podatkowych, spis z natury, a także inne dokumenty pozwalające na sporządzenie tego sprawozdania. Jeżeli chodzi o rozwiązanie spółki jawnej, powodują to przyczyny przewidziane w umowie spółki, jednomyślna uchwała wszystkich wspólników, ogłoszenie upadłości spółki, śmierć wspólnika lub ogłoszenie jego upadłości, wypowiedzenie umowy spółki przez wspólnika lub wierzyciela wspólnika i/lub prawomocne orzeczenie sądu. Spółka jawna jest odpowiednią formą dla inwestorów planujących przedsięwzięcia na mniejszą skalę, bez kapitału zakładowego oraz przy dużej dozie zaufania do wspólników. Zdecydowanymi korzyściami płynącymi z założenia właśnie spółki jawnej jest stosunkowo uproszczona księgowość oraz brak podwójnego opodatkowania, jak to ma miejsce w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Zdecydowaną niedogodnością zaś jest subsydiarna i solidarna odpowiedzialność wspólników razem ze spółką i bez ograniczeń za jej zobowiązania, a, co za tym idzie, możliwość egzekucji zobowiązań spółki z majątków wspólników w razie, gdy zobowiązań nie można zaspokoić z majątku spółki.

Spółka partnerska ¹⁶

Spółka partnerska to spółka osobowa utworzona przez wspólników wykonujących wolny zawód i prowadząca działalność pod własną firmą. W myśl ustawy, przedstawiciele wolnych zawodów to Partnerami w spółce mogą być osoby uprawnione do wykonywania następujących zawodów: adwokata, aptekarza, architekta, inżyniera budownictwa, biegłego rewidenta, brokera ubezpieczeniowego, doradcy podatkowego, maklera papierów wartościowych, doradcy inwestycyjnego, księgowego, lekarza, lekarza dentystry, lekarza weterynarii, notariusza, pielęgniarki, położnej, radcy prawnego, rzeczownika patentowego, rzeczoznawcy majątkowego i tłumacza przysięgłego. Niedopuszczalne jest tworzenie spółki partnerskiej w innym celu niż wykonywanie wolnego zawodu. Firma spółki partnerskiej powinna zawierać

¹⁶ Kodeks spółek handlowych, op.cit., art.86-101.

nazwisko co najmniej jednego partnera, dodatkowe oznaczenie „i partner” bądź „i partnerzy” albo „spółka partnerska” oraz określenie wolnego zawodu wykonywanego w spółce. Wszyscy partnerzy odpowiadają za zobowiązania spółki związane z jej funkcjonowaniem, jednak nie ponoszą odpowiedzialności za zobowiązania spółki powstałe w związku z wykonywaniem przez pozostałych partnerów wolnego zawodu w spółce. Istnieje możliwość ograniczenia odpowiedzialności każdego wspólnika jedynie do jego własnych działań. Rozwiązanie spółki powodują przyczyny przewidziane w umowie spółki, jednomyślna uchwała wszystkich partnerów, ogłoszenie upadłości spółki, utrata przez wszystkich partnerów prawa do wykonywania wolnego zawodu i/lub prawomocne orzeczenie sądu. Spółka partnerska jest odpowiednią formą dla reprezentantów wolnych zawodów chcących pracować w firmie podlegającej ochronie prawnej bez uprzedniego wnoszenia kapitału zakładowego. Oczwistym ograniczeniem jest co do zakresu działalności - spółka partnerska może działać wyłącznie w zakresie wykonywania zawodu partnerów.

Spółka komandytowa¹⁷

Spółka komandytowa jest spółką osobową mającą na celu prowadzenie przedsiębiorstwa pod własną firmą, w której wobec wierzycieli za zobowiązania spółki co najmniej jeden wspólnik odpowiada bez ograniczenia (komplementariusz), a odpowiedzialność co najmniej jednego wspólnika (komandytariusza) jest ograniczona.

Istotą spółki komandytowej jest powiązanie interesów wspólnika aktywnego (komplementariusza), który prowadzi interesy spółki z interesami wspólnika pasywnego (komandytariusza), który wspiera przedsiębiorcę swoim kapitałem.

Komandytariusz nie jest upoważniony do zarządzania spółką, choć może być jej pełnomocnikiem, może też skorzystać z pewnych uprawnień nadzorczych w stosunku do komplementariusza, a w niektórych przypadkach komplementariusz będzie musiał zabiegać o jego zgodę na podjęcie ważniejszych dla firmy decyzji, tj. w sprawach przekraczających zakres zwykłego zarządu sprawami spółki.

¹⁷ Kodeks spółek handlowych, op.cit., art.102-124.

W spółce komandytowej komplementariusz odpowiada za zobowiązania spółki komandytowej bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką, przy czym wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku komplementariusza w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna. Ten rodzaj odpowiedzialności ustawodawca nazwał subsydiarną odpowiedzialnością wspólnika. Komandytariusz co do zasady odpowiada jedynie do wysokości tzw. sumy komandytowej. Suma komandytowa jest to ujawniona w umowie spółki oraz w rejestrze przedsiębiorców, wyrażona w walucie polskiej kwota pieniężna, określająca górną granicę osobistej odpowiedzialności komandytariusza za zobowiązania spółki. W przypadku wielości komandytariuszy, wysokość sumy komandytowej ustalana jest dla każdego z nich oddzielnie. Suma komandytowa ma zatem charakter sumy gwarancyjnej, pełniącej funkcję szczególnego zabezpieczenia wypłacalności spółki. Komandytariusz przez wskazanie sumy komandytowej, odpowiada za długi spółki do wysokości tej sumy. Ze względów podatkowych spółka komandytowa może być atrakcyjną formą prowadzenia działalności gospodarczej. Zwłaszcza gdy w roli jednego ze wspólników – komplementariusza – występuje spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. W przypadku, gdy komplementariuszem w spółce komandytowej będzie np. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - zachowuje się ograniczoną odpowiedzialność i korzystne opodatkowanie.

Jest to forma, która łączy zalety spółki kapitałowej (wyłączenie osobistej odpowiedzialności wspólników) i osobowej (jednokrotne opodatkowanie wspólników –osób fizycznych 19-proc. podatkiem). Spółka komandytowa nie jest osobnym podatnikiem podatku dochodowego, z zysków i strat rozliczają się poszczególni wspólnicy. Nie występuje więc podwójne opodatkowanie zysków jak w wypadku spółki z o.o.¹⁸

Ciekawostką prawną jest możliwość zawiązania spółki komandytowej, w której komplementariuszem zostanie jednoosobowa spółka z o.o. natomiast komandytariuszem będzie jedyny wspólnik tej spółki (czyli de facto jedna i ta sama osoba).

Nie dochodzi tu bowiem do jednoczesnego pełnienia przez tą samą osobę funkcji komplementariusza i komandytariusza. Spółka z o.o. - nawet jednoosobowa - jest

¹⁸ <http://www.finance.wortale.net/40-Rodzaje-spolek-i-ich-krotka-klasyfikacja.html>, dostępna 30.07.2014r.

bowiem samodzielny podmiotem, którego nie należy utożsamiać z jej wspólnikiem, czy wspólnikami. Nie ma zatem żadnych przeszkód prawnych, aby wspólnik jednoosobowej spółki z o.o., będącej komplementariuszem w spółce komandytowej, pełnił funkcję komandytariusza.¹⁹

Z przedstawionych w skrócie form prawnych działalności gospodarczej nie wynika jednoznacznie, która jest najlepsza. Nie wynika, bo nie może. Nie ma podziału na lepsze i gorsze spółki. Wybór formy prawnej dla każdej działalności gospodarczej wymaga indywidualnego podejścia; zawsze należy sobie odpowiedzieć na pytanie: w jakim celu chcemy założyć np. spółkę, czy znajdą się wspólnicy i jeśli tak, to ilu, wreszcie czy przedsięwzięcie dotyczy prowadzenia rozległej działalności gospodarczej, a tym samym rodzi duże ryzyko i konieczność zaangażowania dużego kapitału, czy też zamierzamy prowadzić niewielki zakład, angażując mały kapitał, a odpowiedzialność majątkową ograniczyć do minimum. Ważnym czynnikiem jest również czas, w jakim możemy prawnie usankcjonować naszą działalność gospodarczą. Następnie możliwość ponoszenia kosztów związanych z działalnością przedsiębiorstwa. W spółkach kapitałowych obligatoryjnie musimy prowadzić tzw. rozwiniętą księgowość, którą aby prowadzić, należy zatrudnić fachowców - sami sobie nie poradzimy. W spółkach kapitałowych wspólnicy muszą być zatrudnieni na umowę o pracę, co rodzi w konsekwencji fakt zaliczania ich do wynagrodzenia w koszty, natomiast w spółkach osobowych wspólnicy nie otrzymują wynagrodzenia za pracę, jedynie zwrot poniesionych wydatków. Istotną kwestią jest również ponoszenie pokaźnych kosztów w postaci opłat notarialnych i skarbowych, głównie przy spółkach osobowo - kapitałowych. Można wskazać jeszcze na wiele czynników, które mogą mieć wpływ na wybór formy prawnej działalności gospodarczej. Każdej zmianie formy prawnej towarzyszy niedogodność polegająca na tym, że najpierw należy zamknąć prowadzoną do tej pory działalność gospodarczą, np. na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, rozliczyć się z Urzędem Skarbowym, a następnie rozpocząć działalność gospodarczą już w innej formie prawnej. Przed podjęciem decyzji dotyczącej wyboru formy prawnej należy uwzględnić otoczenie, w którym będziemy działali, swoje możliwości i okoliczności, które będą nam sprzyjać, bądź nie. Decyzja o wyborze formy prawnej powinna być również wsparta

¹⁹ <http://komandytowa.pl/Czy-mozliwe-jest-zawiazanie-spolki-komandytowej-w-ktorej-komplementariuszem-zostanie-jednoosobowa-sp.html>, dostępna 30.07.2014r.

rachunkiem symulacyjnym, który pomoże nam w doborze tej, a nie innej formy prawnej.

Opracowanie: Mariusz Kubat

Bibliografia:

1. Konieczny M. i in., *Kompendium przedsiębiorczości*, Wydział Wydawnictw i Poligrafii Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Warszawa 2008.
2. Ustawa Kodeks cywilny - ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r., tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r. poz. 121.
3. Ustawa Kodeks spółek handlowych – ustawa z dnia 15 września 2000 r. (Dz. U. z dnia 8 listopada 2000 r. z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. 2004 Nr 173 poz. 1807 z późn. zm.)

Netografia - dostępna 30.07.2014 r.:

1. <http://www.finanse.wortale.net/40-Rodzaje-spolek-i-ich-krotka-klasyfikacja.html>
2. Raport „Bariery w rozwoju rynku aniołów biznesu w Polsce”, Ministerstwo Gospodarki,
http://www.mg.gov.pl/files/upload/8669/Bariery_w_rozwoju_ryнку_aniolow_biznesu_w_Polsce_WEB.pdf
3. Katarzyna Stabińska, Wybór formy prawnej ma znaczenie, czyli FIRMY RODZINNE, <http://www.szgp.pl/2013/08/wybor-formy-prawnej-ma-znaczenie-czyli-firmy-rodzinne-czesc-pierwsza/>
4. <http://radca-prawny-lodz.pl/faq>
5. <http://www.przedsiębiorczosc.uw.edu.pl/przedsiębiorczosc>,
<http://www.mikrofirmy.pl/zaloz-firme/poradnik/formy-dzialalnosci-firmy.html>
6. http://prawo.gazetaprawna.pl/porady/498410.jak_zalozyc_spolke_z_ograniczona_odpowiedzialnoscia.html
7. <http://komandytowa.pl/Czy-mozliwe-jest-zawiazanie-spolki-komandytowej-w-ktorej-komplementariuszem-zostanie-jednoosobowa-sp.html>